

Birazda Fakir Edebiyatı Yapalım

– AhmetZeytinci · 18 Şubat 2020

Fakiiiiir Haus Gereteeeeee... Yok ya bu fakir değildi bizim edebiyatını yapacağımız fakir... Fakir Edebiyatı bu nasıl yapılır ki? Yok işte adamlarda... Aslında herkes de birbirine göre az ya da çok fakir... Rahmi Koç'a göre Eczacıbaşı az fakir... Eczacıbaşı'na göre beş fabrikası olan kodaman da biraz fakir... Beş fabrikası olan kodamana göre iki fabrikası olan daha fakir...

Ben de sobalı ev de oturdum oniki yaşına kadar... Bir de sobalı ev de oturup da odun kömür alamayanlar vardı mutlaka... Onlara bakıp da halimize şükretmek gerekir diye düşünüyorum... Babamın gençlik zamanlarında Hacı Murat'ımız vardı, hani şu Tofaş'ın ilk arabalarından... Ama bir de Mercedesi olanlar vardı tabi ki... Kiskandık mı? Yok canım, niye kiskanalım ki?

Bana sene de bir çift ayakkabı alırdı babam, bir yazlık bir kışlık elbise, tabi bir de okul elbisesi alınırdı. Altı yedi kardeş olup da birbirinin elbiseleri ile ayakkabıları ile önlükleri ile, çantaları ile okullarına giden bir dolu kardeşlerimiz vardı... Belki gaz lambasında ders çalışırlardı ama, sınıflarında en çalışkanları olurlardı genellikle ...

Tereyağını, balı, Çikita Muzu bir çoklarımız resimlerde görmüştük o zamanlar... Siyah Beyaz Televizyonlar mahalleye geldiğinde herkes uzaydan bir yaratık gelmiş gibi etrafında döner incelerdi... Televizyonu olan evlerde akşamları toplanılır, hep beraber eski Türk Filmlerine salya sümük ağlanırdı ki selpak mendiller bile daha çıkmamıştı o yıllarda...

Mahalleler, evler fakir de olsa çok güzel komşular ve komşuluklar vardı... Hatır bilir, gönül bilir insanlardılar hepsi... Birinci sigarasını çok kişinin elinde görürdük. Bir ağızlığa takıp tüttürür dururuldı...

Ceplerimizde yeşil yeşil dolarlar yoktu. Almancılar da bazen mark olurdu, onu da polis yakaladı mı karakola götürür sorgulardı zaman zaman... Kimse tutup da yüz lirayla ya da bin lirayla sigarasını yakmazdı... 216 Samsun ki herkes bulamazdı, bulanlarda bayram ederdi ve otlakçıları çok olurdu...

Fakir Baykurt diye de toplumcu bir yazarımız vardı geçmişte, romanları binlerce okura ulaşmış... Onun yaptığına da tabi ki fakir edebiyatı denmezdi, harbi iyi bir edebiyatçı idi adam... Köy Enstitülü Öğretmenlerin çoğu o tarihte görev yapıyorlardı Anadolu'nun çeşitli yerlerinde...

Televizyonlarda ya bir ya da iki tane yerli dizi olurdu... Geri kalan diziler Sam Amca'nın bizlere cebren ve hile ile kakaladığı dizilerden oluşurdu... Yıllar sonra da biz o dizilerin birebir olmasa bile isimleri farklı ancak içerikleri üç aşağı beş yukarı benzerlerini yapıp topluma iyi mi olur kötü mü olur düşünmeden sunduk...

Nayırlı nolmazlı Türk Filmlerimiz, Türkan Sultanlı Cüneyt Arkınlı sinemamız vardı... Açık Hava Sinemalarında babalarımıza annelerimize zırlayarak frigo buz aldırır ve oturur paşa paşa seyrederdik. Çıtladığımız çekirdekleri de kimi yere kimi torbaya atar, görevlilerden de bir dolu küfür yerdik... Tarkan Çizgi Romanının bir sonraki günde yayınlanacak kısmını hasret ile özlem ile beklerdik...

Yine de fakirlik zor zanaat... Allah kimseleri gördüğünden geri koymasın. Ne diyelim helal kazanıp da helal yemeye çalışırsak daha mutlu bir hayat da önümüze serilecektir... İlim de kendimizden ileride olanlar bakıp feyiz almalı fakirlikte de kendimizden aşağıda olanlar bakıp şükretmek en akıllıca olandır

diyorum...